

คลังหลวง :: เมื่อ คลังหลวง จะถูกถลุง โดย ดร.ทวิวัฒน์ ปุณศรีทวิวัฒน์

หนังสือพิมพ์มติชน รายงาน หน้า 6 คอลัมน์ หน้าต่างความจริง วันที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ปีที่ 30 ฉบับที่ 10837 เมื่อ **โอ คลังหลวง** จะถูกถลุง โดย **ดร.ทวิวัฒน์ ปุณศรีทวิวัฒน์**

เมื่อครั้งที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจทางการเงินครั้งร้ายแรงในปีพ.ศ.2540 นโยบายเปิดตลาดเสรีทางการเงินของรัฐบาล **พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ** ส่งผลให้บรรดา **โอ กองทุนเก็งกำไร** (Hedge Fund) ซึ่งเป็นบริษัทข้ามชาติทางการเงินจากสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง **โอ ไทเกอร์ฟันด์** (Tiger Fund) ของนายจูเลียส โรเบิร์ตสัน (Julian Robertson) ไข่กลยุทธที่เหนือกว่าใจมืดค่าเงินบาทเพื่อการเก็งกำไรค่าเงินโดยธนาคารแห่งประเทศไทยได้นำเงินตราสำรองต่างประเทศออกมาต่อสู้อันกระทบเงินตราสำรองของธนาคารแห่งประเทศไทยสูญหายไปเกือบหมดสิ้น ทำให้รัฐบาลสมัย **พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ** ต้องลาออก รัฐบาลต่อมาของ **นายชวน หลีกภัย** ได้ส่งรัฐมนตรีคลังคือนายธารินทร์ นิมมานเหมินทร์ เดินทางไปขอกู้เงินจาก **โอ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ** (International Monetary Fund หรือ IMF) เพื่อชดเชยเงินตราสำรองต่างประเทศของธนาคารแห่งประเทศไทยที่สูญหายไป **โอ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ** ได้แนะนำให้ประเทศไทยแก้กฎหมาย 11 ฉบับเพื่อแลกกับเงินกู้จำนวนดังกล่าว โดยมีได้ต่อรองให้ถึงที่สุด รัฐบาลนายชวน หลีกภัย ได้ยินยอมแก้กฎหมาย 11 ฉบับตามคำแนะนำของ **โอ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ** อันนำไปสู่การสูญเสียเอกราชทางเศรษฐกิจครั้งร้ายแรงของประเทศ

กฎหมาย 11 ฉบับ (ซึ่งเรียกกันในหมู่นักวิชาการว่า **โอ กฎหมายขายชาติ**) ได้เปิดทางให้ทุนข้ามชาติสามารถเข้าซื้อสินทรัพย์อันเป็นหัวใจเศรษฐกิจของประเทศได้เกือบทุกอย่าง เช่น ธนาคาร รัฐวิสาหกิจ สนามบิน (ยกเว้น **โอ ดอนเมือง** และ **โอ สุวรรณภูมิ** เท่านั้น) สถาบันการศึกษา ที่ดิน อสังหาริมทรัพย์ บริษัทประกันภัย ธุรกิจเอกชน รวมทั้งอนุญาตให้ทุนข้ามชาติเข้ามาค้าปลีกเพื่อแย่งอาชีพแข่งกับคนไทยได้อย่างเสรี

รวมความแล้ว **โอ กฎหมาย 11 ฉบับ** ได้เปิดประเทศไทยให้ล่อนจ้อนเพื่อให้ทุนข้ามชาติเข้ามาข่มขืนเศรษฐกิจไทยได้อย่างเสรี และในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจปี พ.ศ.2540 ที่มูลค่าสินทรัพย์ลดต่ำกว่าความเป็นจริงเป็นอย่างมาก (บางครั้งเหลือเพียง 10% ของมูลค่าจริง) ทุนข้ามชาติได้เข้ามาซื้อไว้อย่างมหาศาล ไม่มีใครรู้ว่า **โอ สินทรัพย์อันเป็นหัวใจเศรษฐกิจของประเทศไทย** อยู่ในมือของต่างชาติเป็นจำนวนเท่าใด

ต่อมารัฐบาล **พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร** นอกจากจะไม่ได้แก้คืนกฎหมาย 11 ฉบับตามที่ได้อ้างไว้แล้ว ยังได้แก้กฎหมายเพื่อเปิดช่องให้ตนเองขายดาวเทียมและกิจการโทรคมนาคม (ในรูปของหุ้นชินคอร์ป) อันเป็น **โอ สัมปทานของชาติ** ให้แก่กองทุน **โอ เทมาเส็ก** ของสิงคโปร์ และแก้กฎหมายสรรพากรเพื่อให้ตนเองไม่ต้องเสียภาษีแม้แต่บาทเดียวจากรายได้มหาศาลนั้น นับเป็นการสูญเสียอธิปไตยด้านข้อมูลข่าวสาร อันนำไปสู่วิกฤตการณ์เมืองจนกระทั่งรัฐบาล **พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร** ถูกยึดอำนาจ

ในท่ามกลางภาวะล้มละลายทางการเงินของประเทศ ซึ่งนักวิชาการหลายคนเปรียบว่าเป็น **โอ การเสียกรุงครั้งที่ 3** **พระภิกษุผู้สูงอายุปหนึ่งซึ่งจำศีลภาวนาอยู่ในป่า เมื่อได้ทราบถึงความเดือดร้อนของบ้านเมืองแล้วก็ไม่อาจที่จะนั่งดูตาย ได้ลุกขึ้นมาเรียกร้องให้ประชาชนออกมามีช่วยกันกอบกู้บ้านเมือง** เหมือนดัง **โอ สมเด็จพระพนรัตน์** วัดป่าแก้ว และ **โอ มหาเถรคันฉ่อง** เมื่อคราวเสียกรุงครั้งที่ 1 หรือเหมือนดัง **โอ พระอาจารย์ธรรมโชติ** แห่ง **โอ ค่ายบางระจัน** (**โอ สิงห์บุรี**) และ **โอ พระอาจารย์เจียง** แห่ง **โอ ค่ายบางกุ้ง** (**โอ สมุทรสงคราม**) เมื่อคราวเสียกรุงครั้งที่ 2 หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ได้จัดตั้ง **โอ กองทุนผ้าป่าช่วยชาติ** ขึ้นเพื่อระดมทุนจากภาคประชาชนในรูปของทองคำและเงินตราต่างประเทศ โดยมีเจตนาที่จะนำไปใส่ไว้ใน **โอ คลังหลวง** เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงทางการเงินของประเทศ

โอ คลังหลวง (ปัจจุบันเรียกว่า **โอ ฝ่ายออกบัตร**) เป็นทรัพย์สินที่อยู่ในรูปของทองคำ เงินสกุลต่างประเทศ และพันธบัตรรัฐบาลต่างประเทศ) เกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2445 โดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) พระราชทานทรัพย์สินในพระคลังมหาสมบัติเพื่อหนุนหลังการพิมพ์ธนบัตรที่พิมพ์ครั้งแรกในขณะนั้น

ต่อมาเมื่อมีการออก โ พระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ.2471 โดยกำหนดให้แยกทรัพย์สินส่วนนี้ออกจากกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ จัดขึ้นเป็น โ บัญชีทุนสำรองเงินตรา (เป็นบัญชีหลักใน โ ฝ่ายออกบัตร โ หรือ โ คลังหลวง) เพื่อหมุนหลังการพิมพ์ธนบัตร ต่อมา โ พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ.2485 และ โ พระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ.2501 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2516 ก็กำหนดให้แยกสินทรัพย์ใน โ คลังหลวงไว้ต่างหากจากสินทรัพย์ใน โ ฝ่ายการธนาคาร ของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยกำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นเพียงผู้ดูแล โ คลังหลวง เท่านั้น (ไม่สามารถเบิกจ่ายเพื่อการใดทั้งสิ้น)

ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ขณะที่เป็นผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ให้สัมภาษณ์แก่สื่อมวลชน เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ.2509 ว่า โ พวกคุณทั้งหลายคงเข้าใจกันดีว่า เรื่องทุนสำรองนี้ไม่ใช่ของผม และไม่ใช่ของใครในธนาคารชาตินี้ และไม่ใช่ของพวกคุณ ไม่ใช่ของรัฐบาล เป็นของชาติทั้งชาติ และก็เป็นของลูกหลานของพวกเราที่มีต่อไป ถ้าเปรียบประเทศเหมือนครอบครัว ทุนสำรองก็เหมือนกับทรัพย์สินของครอบครัวเรา เรามีหน้าที่จะทำนุบำรุงรักษาให้เป็นประโยชน์แก่อนาคตต่อไป

เมื่อธนาคารแห่งประเทศไทยในสมัยรัฐบาลนายชวน หลีกภัย นำ โ กองทุนผ้าป่าช่วยชาติไป เข้าไว้กับ โ ฝ่ายการธนาคาร ของธนาคารแห่งประเทศไทย (ซึ่งเป็นบัญชีที่สามารถเบิกจ่ายได้) ทำให้หลวงตามหาบัวและประชาชนต้องออกมาเคลื่อนไหวคัดค้าน (โดยวันเกรงว่าธนาคารแห่งประเทศไทยจะนำเงินที่เพิ่มขึ้นของ โ ฝ่ายการธนาคารไป ใช้เพื่อชดเชยภาวะขาดทุนจากการบริหารงานที่ผิดพลาด) จนในที่สุดธนาคารแห่งประเทศไทยต้องยินยอมทำตาม ด้วยการนำไปใส่ไว้ใน โ คลังหลวง ตามเจตนารมณ์เดิมของประชาชนผู้บริจาค

แล้วจู่ๆ รัฐบาล พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ก็เสนอ โ ร่างพระราชบัญญัติเงินตราฉบับใหม่ เข้าสู่ โ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในเดือนกันยายน พ.ศ.2550 ที่ผ่านมา (แต่ต้องถอยกลับมาหลายครั้ง เนื่องจากกระแสคัดค้าน) โดยมีการแก้ไขหลักการของพระราชบัญญัติเงินตราอย่างสำคัญ จากแต่เดิมที่กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นเพียงผู้ โ ดูแล โ ทรัพย์สินใน โ คลังหลวง เท่านั้น มาเปิดทางให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีสิทธิเข้า โ บริหารจัดการ โ ทรัพย์สินใน โ คลังหลวง (ซึ่งมี 3 บัญชี คือ บัญชีทุนสำรองเงินตรา บัญชีผลประโยชน์ประจำปี และบัญชีสำรองพิเศษ) ได้ (มาตรา 34/3) และยังเปิดโอกาสให้ต่างชาติสามารถเข้ามาบริหารจัดการสินทรัพย์ใน โ คลังหลวง ได้อีกด้วย (มาตรา 34/4) นับเป็นการเปิดกรุมหาสมบัติของชาติ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยและต่างชาติถลุงเล่นตามอำเภอใจ

การออกมาคัดค้าน โ พระราชบัญญัติเงินตราฉบับใหม่ ของหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน และประชาชนในขณะนี้ จึงเป็นสิ่งที่ชอบด้วยเหตุผล ที่รัฐบาลและสภานิติบัญญัติแห่งชาติพึงรับฟังและรับพิจารณา และนับเป็นการออกมา โ กู้ชาติ โ อีกครั้งหนึ่งของพระป่าแห่งวัดป่าบ้านตาด ในดินแดนอีสานของไทย

หนังสือพิมพ์มติชน รายวัน หน้า 6

คอลัมน์ หน้าต่างความจริง

วันที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ปีที่ 30 ฉบับที่ 10837